

Küçük Altın Aslan Maymunu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Altın Aslan Maymunu

Aysel Banu YAVUZAL

Yağmur ormanının kalbinde, güneş ışığının yaprakların arasından bal gibi süzüldüğü yerde, küçük bir altın aslan maymunu yaşırdı. Kürkü parlak altın-turuncuydu ve kabarık bir yele minik koyu renkli yüzünü çerçevesliyordu. Bir sincap kadardı ve merakla parlayan yuvarlak kahverengi gözleri vardı. Her sabah küçük yeşil bir yaprağı yürüyüş değneği olarak alır ve keşfe çıkardı.

Küçük maymun tırmanmayı ve ağaçların arasında zıplamayı çok severdi. Orman topluluğundaki her dalı ve sarmaşığı bilirdi. Ama son zamanlarda, yapraklardan oluşan o uzun yeşil duvarın ardında ne olduğunu merak ediyordu. "Görecek daha çok şey olmalı," diye cıvıladı. Yeni maceralar hayal ederken uzun kıvrık kuyruğu heyecanla sallanıyordu.

Bir gn, siyah beyaz bir pırlıltı yanına szld. Kocaman gkkuşadı renkli gagası ve gznn evresinde parlak mavi bir halkası olan bir tukandı. Bir kanadına kk kırmızı bir bandana bağlanmıştı. "Merhaba, kk kâşif!" dedi tukan. "Ormanımızı başka bir topluluğa bağlayan yeşil koridor boyunca uuyorum. Gelmek ister misin?" Maymunun gzleri kocaman açıldı.

"Evet, lütfen!" diye bağırdı maymun. "Ağaçlarımdan ötesinde ne olduğunu hep görmek istemişimdir." Tukan kıkırdadı. "Öyleyse sırtıma çık. Her şeyi görebilmen için alçaktan uçarım." Maymun yaprak değneğine sıkıca tutundu ve üstüne atladı. Eğretili otlarının ve çiçeklerin üzerinden süzülerek yağmur ormanının içinden kıvrılan yeşil bir şeridi izlediler.

Kısa süre sonra sıcak bir kayanın üzerinde dinlenen yeşil bir iguanayla karşılaştılar. Parlak yeşil pulları ısıldıyordu ve sırtı boyunca dikenli bir ibik uzanıyordu. "Merhaba, arkadaşlar," dedi yavaşça. "Diğer topluluğa mı gidiyorsunuz? Devrilmiş kütük köprüsünden geçerseniz yol güvenli. Ben her kökü ve patikayı bilirim." Maymun ona teşekkür etti ve iguana turuncu gıdak kesesini salladı.

Tukan tehlikeleri gözetlemek için önden uçu. "Koridor açık!" diye seslendi. Ama sonra mavi bir morfo kelebeęi kanatları mücevher gibi ışıldayarak geçti. "Bekleyin!" diye bağırdı. "İleride ormanda bir boşluk var—ağaçların kesildięi bir yer. Geçmek güvenli deęil!" Maymun ve tukan birbirlerine baktılar. Yardım etmeleri gerekiyordu.

Kelebeęi izleyerek boşluęa vardılar. Gerçekten de yeşil koridor geniş, boş bir alanla kesilmişti. "Ne yapabiliriz?" diye sordu maymun. Tukan düşündü. "Herkesi uçurarak karşıya geçiremeyiz. Ormanı yeniden birbirine bağlamamız gerek." Kelebek başını salladı. "Küçük dostlar da yardım edebilir! Ben haberi yayarım."

İguana yavaş ve emin adımlarla geldi. "Genç fidanları nerede bulabileceğimizi biliyorum," dedi. "Boşluğu kapatmak için onları dikebiliriz." Maymun yaprak değneğiyle küçük çukurlar kazdı. Tukan tohum toplamak için uçtu. Kelebek yeni bitkileri sulamak için çiğ damlaları taşıdı. Herkes birlikte çalıştı.

Günler boyunca küçük fidanlarla ilgilendiler. Diğer hayvanlar da katıldı—maymunlar, tembel hayvanlar ve hatta bir kurbağa ailesi. Maymun onları cesaretlendirdi. "Yeşil bir köprü yapıyoruz!" diye bağırdı. Tukan gülümsedi. "Arkadaşlık büyük işler başarır." İguana ekledi: "Ve ormanı birbirine bağlı tutmak herkesi güvende tutar."

Sonunda fidanlar genç ağaçlara dönüştü. Boşluk yeni yeşil yapraklarla doldu. Kelebek havada dans etti. "Koridor yeniden bütün!" diye duyurdu. Maymun arkadaşlarına sarıldı. "Başardık!" dedi. Tukan sevinçle kanatlarını çırpı. "Artık hayvanlar topluluklarımız arasında güvenle seyahat edebilir."

O akşam maymun ve tukan, yeniden canlanan koridora bakan bir dalda oturdular. "Biliyor musun," dedi maymun, "keşfetmenin sadece yeni yerler görmek olduğunu sanıyordum. Ama aynı zamanda başkalarına yardım etmekmiş." Tukan başını salladı. "Ve arkadaşlıkla ilgili. Bunu tek başımıza yapamazdık." Ateş böceklerinin minik yıldızlar gibi parıldamasını izlediler.

İguana da onlara katıldı, yeşil pulları alacakaranlıkta parlıyordu. "Orman artık daha güçlü," dedi. "Çünkü siz ikiniz bir fark yaratacak kadar önemsediniz." Kelebek maymunun burnuna kondu. "Ve küçük dostlar da yardım ettiği için!" diye kıkırdadı. Maymun içten içe sıcacık ve mutlu hissetti.

O günden sonra altın aslan maymunu ve tukan en iyi arkadaş oldular. Yağmur ormanını keşfetmeye devam ettiler, her zaman yardım etmenin yollarını aradılar. Her canlının, büyük ya da küçük, bir fark yaratabileceğini biliyorlardı. Ve ormanı birbirine bağlı tutmanın herkesi güvende tutmanın en iyi yolu olduğunu biliyorlardı.

Maymun hâlâ küçük yeşil yaprak değneğini taşıyordu, ama artık onu koridor boyunca yeni tohumlar dikmek için kullanıyordu. Tukan kırmızı bandanası dalgalanarak önden uçuyordu. Birlikte diğer hayvanlara ormanla nasıl ilgileneceklerini gösterdiler. Arkadaşlıkları, birlikte çalışmanın yağmur ormanını korumaya nasıl yardımcı olduğunun parlak bir örneğiydi.

Bir gün maymun, iki topluluk arasında uzanan yeşil koridora baktı. Hayvanların güvenle seyahat ettiğini ve yeni bitkilerin boy attığını gördü. "Bunu biz yaptık," diye fısıldadı. Tukan yanına kondu. "Bunu birlikte yaptık," dedi. "Ve her seferinde bir arkadaşla daha iyi hale getirmeye devam edeceğiz."

Yani eęer bir gn yaęmur ormanını ziyaret ederseniz, kk bir altın aslan maymununun cıvıltısını ve bir tukanın seslenişini dinleyin. Belki yeşil bir koridoru keşfediyor, bir arkadaşına yardım ediyor ya da yeni bir tohum dikeyorlardır. Ve size arkadaşlığın büyük bir fark yaratabileceğini söyleyeceklerdir—orman için ve orada yaşayan herkes için.